

σε μετὰ παραφορᾶς τὸ ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου κείμενον στέμμα καὶ τὸ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ἐξουπνήσας ὁ βασιλεὺς καὶ μαθὼν ταύτην τὴν ἀπερίσκεπτον καὶ σχεδὸν κακὴν τρεχῆν πρᾶξιν τοῦ υἱοῦ του, τὸν ἠρώτησε, μετὰ πολλῆς λύπης πῶς ἐτόλμησε ν' ἀρπάσῃ καὶ νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του διαδήμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ πατὴρ του εἶχε πολὺ ὀλίγον δικαίωμα; «Ὅπως, σὺ διὰ τοῦ ξίφους σου ἀπέκτησας αὐτὸ ἀπεκρίθη ὁ νέος Ἑρρίκος, «οὕτω καὶ ἐγὼ διὰ τοῦ ξίφους μου θὰ τὸ διατηρήσω.» Ὁ θνήσκων μονάρχης ἡγήμιστήθη μὲν ἀπὸ ταύτην τὴν γενναίαν καὶ ἀφελῆ ἀπόκρισιν τοῦ διαδόχου, τὸν ἐπέπληξεν ὅμως διὰ τὸν βῆναυσον τρόπον του καὶ τὴν ἀπρεπῆ διαγωγὴν του. Ὁ δὲ νέος Ἑρρίκος συναισθανθεὶς τὴν ὀρθότητα τῶν ἐπιπλήξεων τοῦ πατρὸς του, ἐξήγησε παρ' αὐτοῦ συγγνώμην καὶ πράγματι μετενόησε. Καὶ μάλιστα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τοῦ ὀλωσοδίου μετεβλήθη. Ἀπεστράφη καὶ ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ πλησίων τοῦ πάντας τοὺς κακοὺς συντρόφους του· ἐγκατέλιπεν ἀπάσας τὰς κακὰς καὶ ἀκολάστους ἐξείς καὶ πράξεις του· καὶ οὕτως ἔγεινε λαμπρὸν παράδειγμα ἀρετῆς, σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους του.

Ἐκυθέρνησε τὸ βασιλείον του μετ' εὐθύτητος, δικαιοσύνης καὶ δραστηριότητος, καὶ ὠδήγησε πολλὰς αὐτοπροσώπως τὸν στρατὸν του εἰς πολλὰς σπαδαίας καὶ νικηφόρους ἐκστρατείας. Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ νικῶν ἡ ἐνδοξοτέρα βεβαίως ἦτο ἡ κατὰ τῶν κακῶν ἐξέων καὶ ἀχαλινώτων παθῶν τῆς νεότητός του ἐντελής νίκη. Ἐνεκα λοιπὸν ὅλων τούτων τῶν ἀρετῶν του τὸν ἡγάπα ὁ λαὸς του περιπαθῶς· τοῦτέστιν, ἐδασκεύετο εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν του ὑπηκόων. Ἀφ' ἧς ἀθηνέσας ὁ Ἑρρίκος ἀπεβίωσεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητός του κατὰ τὸν τριακοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐδασκεύετο δὲ τὸ ὅλον ἐννέα ἔτη, ὥστε ὀλίγα μόνον ἔτη ἐφόρεσε τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἐπεθύμει στέμμα.

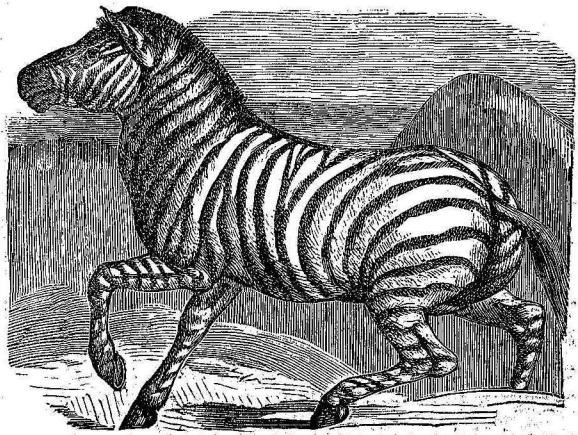
Εἰς καὶ μόνος στέφανος εἶναι αἰδιος καὶ ἀμάραντος. ὁ τῆς αἰωνίου ζωῆς τὸν ὁποῖον θὰ δώσῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας Αὐτόν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ.

Ἵπάρχει τι περὶ τὴν συκοφαντίαν, καθιστάνον αὐτὴν ἰδιαιτέρως βλαβεράν, — ἥρουν, ἡ δυσκολία τοῦ νὰ λογαριασάμεν τὰ ἐξ αὐτῆς προερχόμενα κακὰ ἀποτελέσματα. Ἀφοῦ μίαν φορὰν προφέρῃς τοὺς συκοφαντικοὺς λόγους, δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐξουσίαν σε νὰ σῇσῃς

τὴν πρόοδον αὐτῶν· ὁδεύον ἀπὸ κόμα εἰς κόμα, ἕως οὗ νὰ διασπαρῶσι πανταχοῦ. Ἰδοὺ, «λέγει ὁ ἀπόστολος, ὀλίγον πῦρ πόσον μεγάλην ὕλην ἀνάπτει.» Πόσαι λύπαι προξενοῦνται ἀπὸ ψευδεῖς φήμας! πόσαι ἀπὸ κακολόγους ὑπερβολάς! πόσων οἰκογενειῶν ἡ εἰρήνη ἀφανίζεται! Πολλῶν γειτονιῶν διχόνοιαί καὶ φιλονεικίαι προέρχονται πολλάκις ἐκ τῆς κακοηθείας ταύτης. Αἱ κατακριτέαι ψευδολογίαι ἔκαμαν ἔως καὶ φίλους νὰ ὀπλισθῶσιν ἐναντίον ἀλλήλων, καὶ φόνος ἐστάθῃ πολλάκις τὸ ἐπακολούθημα. Εἰς πολλοὺς ἔφερεν ὄλεθρον ἡ ἀπερίσκεπτος καὶ κακόνους ὀμιλίαι τῶν γειτόνων των.

Φαντάσσοι ὅτι ἐμπορεῖς νὰ γένῃς τὸ αἷτιον καμίας τῶν συμφορῶν τούτων, καὶ ἵποίαν συνειδήσεως τύψιν πρέπει νὰ ὑποφέρῃς! Πολλοὶ γίνονται τὸ αἷτιον αὐτῶν. Χαλίνοντες λοιπὸν πρῶτα τὴν κλίσιν σου πρὸς τὸ κακολογεῖν καὶ διασύρειν, ὥστε νὰ μὴ σ' ἐλέγχῃ ἀκολούθως μὲ πικροτάτους ἐλέγχους ἡ συνειδήσις διὰ τὴν ὁποίαν ἐπροξένησες ἀβυστίτητα.

Ο ΖΕΒΡΑΣ (εἶδος ὀνύχου).

Ἐξ ὅλων τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀγρίων ὄνων, ὁ Ζέβρας εἶναι τὸ ὠραιότερον καὶ περιφύμωτον.

Τὸ σύνθετος χρῶμα τοῦ Ζέβρα εἶναι λευκόφαιον (ἀπρουδερόν) πεποιχλιμένον μὲ κανονικὰς μαύρας γραμμὰς, αἷτινες καλύπτουν ὁλόκληρον τὴν κεφαλὴν, τὸν τράχηλον, τὸ σῶμα καὶ τὰ σκέλη, καὶ ἐκτείνονται μέχρι τῶν ὀνύχων. Τὸ μέγεθός του εἶναι ὡς τὸ τοῦ ἡμίονου· ἔχει μικρὰν χαίτην καὶ ὀρθὰ ὦτα. Ἡ κοιλία του καὶ τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῶν σκελῶν εἶναι λευκόφαια, ἡ δὲ ἄκρα τῆς οὐρᾶς εἶναι μαυροουδερῇ καὶ ἔχει μεγάλην ὁμοιότητα μὲ τὴν τοῦ κοινοῦ ὄνου. Τὸ δὲ χρῶμά του ἔχει τόσον παραδοξὸν ὁμοιότητα μὲ τὸ τῆς Τίγρος, ὥστε ἔνεκα τούτου πολλάκις ὀνομά-

ζεται υπό των ζωολόγων, ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων ἱππό-τιγρις.

Τὰ ζῶα ταῦτα εὐρίσκονται ὡς πεποπλεῖστον εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀφρικῆς, περιπλανῶνται ἀγελήδων καὶ βόσκουν συνήθως εἰς κρημνώδεις λόφους. Εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ταχύποδα, δέουδρακῆ, προσεκτικὰ καὶ πονηρά· ἕνεκα δὲ τούτου πολὺ δυσκόλως δύνανται οἱ κυνηγοὶ νὰ τὰ πλησιάσουν. Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἡμερωθῇ ὁ Ζέβρας, ἐκτὸς ἐὰν πιασθῇ εἰς πολὺ νεαρὰν ἡλικίαν.

Ο ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΚΑΙ Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ.

Εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου τούτου πολίτου τῆς Ἀμερικῆς εὐρίσκομεν πολλὰ καὶ τρανὰ δείγματα τῆς πρὸς τὴν μητέρα του μεγάλης ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς.

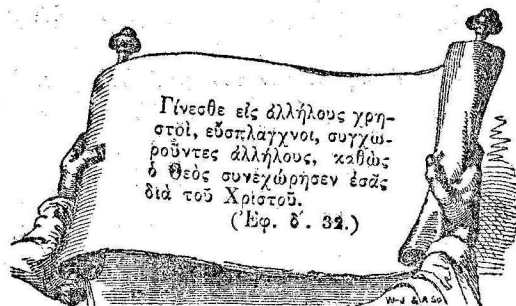
Περὶ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του λέγεται ὅτι ἐπεθύμησε ν' ἀφιερωθῇ εἰς τὸ ναυτικὸν στάδιον, τὸ ὁποῖον καθ' ὑπερβολὴν ἠγάπα, καὶ εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του τὴν ἐπιθυμίαν του, καὶ τὴν παρεκάλει νὰ τῷ δώσῃ τὴν ἀδειαν. Ἡ μήτηρ του ὅμως, ἥτις καὶ ἀπὸ τὸν υἱὸν τῆς δὲν ἤθελε ν' ἀποχωρισθῇ, καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ δεινὰ τοῦ ναυτικοῦ βίου ἐγνώριζε κάλλιον τοῦ ἀνευ πείρας υἱοῦ τῆς, ἀπέκρουε σταθερῶς τὰ σχέδια τοῦ νέου Οὐασιγκτῶνος καὶ προσεπάθει νὰ τὸν πείσῃ ὅπως παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ του· ἀλλ' αὐτὸς, ἐπιμένων πεισματωδῶς εἰς τὴν ἀπόφασίν του, συμφωνεῖ κρυφίως μετὰ τινος πλοίαρχου ὅπως τὸν παραλάβῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου του, ἐτοίμου ἤδη ὄντος πρὸς ἀπόπλουν, μετακομίζει δὲ καὶ τὸ μικρὸν του κιβώτιον εἰς τὴν λέμβον, καὶ τότε παρουσιάζεται ἐνώπιον τῆς μητρὸς του ὅπως τὴν ἀποχαιρετήσῃ καὶ λάβῃ τὴν εὐχὴν τῆς· ἡ μήτηρ του ὁμως σιωπῶσα ἤρχησε νὰ κλαίῃ. Ταῦτα τὰ σιωπηλὰ δάκρυα τῆς ἀγαπητῆς του μητρὸς ἔκαμαν τοιαύτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν εὐαίσθητον ψυχὴν τοῦ νέου Οὐασιγκτῶνος, ὥστε ἀμέσως τρέχει εἰς τὸ παραθαλάσσιον

ἐπαναφέρει τὸ κιβώτιον ἀπὸ τὴν λέμβον εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ θυσιάζει προθύμως τὸν ναυτικὸν τῆς ἔρωτα εἰς τὴν υἱικήν του φιλοστοργίαν.

Ἡ θυσία αὕτη τοῦ εὐαίσθητου καὶ φιλοστοργίου υἱοῦ, καὶ ἐπομένως αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τῆς φιλάτης καὶ φιλοστοργίου μητρὸς του, ἥξίωσαν ἐπὶ τέλους τὸν Οὐασιγκτῶνα νὰ ἀναδεχθῇ ὁ πρῶτος πολίτης τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ νὰ ἐπονομασθῇ στύλος, σωτὴρ. καὶ πατὴρ τῆς πατρίδος του.

BIBLIA.

Ἄς ὁδοκαθώμεν πόσῃ διδασκαλίᾳ περιέχεται εἰς βιβλία· πόσον εὐκόλως, πόσον κρυφίως, πόσον ἀσφαλῶς ἐκθέτουν τὴν γυμνότητά τῆς ἀνθρωπίνου ἀμαθείας, χωρὶς νὰ τὴν παραδειγματίζωσιν. Αὐτὰ εἶναι οἱ διδασκαλοὶ, οἵτινες μᾶς παραδίδουν χωρὶς ραβδίᾳ καὶ μάστιγας, χωρὶς σκληροῦς λόγους καὶ ὀργὴν, χωρὶς ἐνδύματα ἢ ἀργύριον. Ἐὰν τοὺς πλησιάσῃς, δὲν κοιμῶνται· ἐὰν τοὺς ἐρωτήσῃς, δὲν κρύπτουν τίποτε. Ἐὰν κακῶς ἐννοῇς τοὺς λόγους αὐτῶν, δὲν γογγύζουν· ἐὰν ἦσαι ἀμαθὴς, δὲν σὲ γελοῦν.

— Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πράττῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ, ἐκτὸς ἐὰν ἐπιθυμῇ τὰ δίκαια.

— Διὰ τῆς ἐκδικήσεως ὁ ἄνθρωπος γίνεται τῆς αὐτῆς κατηγορίας μὲ τὸν ἐχθρόν του, ἐνῷ παραβλέπων καθίσταται ἀνώτερος.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πατὴρ τις εὐλογῶν ἓνα ἐκ τῶν υἱῶν του ὀνομάζει αὐτὸν ὅφιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ποῖος εἶναι ὁ πατήρ, καὶ ποῖος ὁ υἱός;
2. Ὑστερον ἀπὸ ποίαν ἡτταν προσήνεγκε βασιλεὺς τις τὸν πρεσβύτατον υἱόν του. ὡς ὀλοκαύτωμα;
3. Διὰ τίνας σημείους ἐγνωστοποίησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Δαυὶδ πότε νὰ υπάγῃ διὰ νὰ κτυπήσῃ τοὺς φιλισταίους;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ φίλοι καὶ ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων "Ἀστέρως καὶ Παίδων", ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Καλοποθάκη ἡ Διεύθυνσις ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του κ. Ἰακώβου Σ. Δοῦαρ, πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ μετ' αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία κτλ. κτλ.